

Τρεῖς καλλιτέχνες - Τρεῖς διαδρομές

Τρεῖς καλλιτεχνικές διαδρομές μέσα στο χρόνο, στο χώρο καὶ στήν ὕλη διασταυρώνονται στο "Σπίτι τῆς Κύπρου" (Ἡρακλείτρου 10)

Ἡ **Λήδα Παπακωνσταντίνου** μέ τό ἔργο τῆς "τοστιέρα τοῦ Genet" ταξιδεύει στόν κόσμο τοῦ ἔρωτα καί γενικώτερα τῶν συναισθημάτων. Μέ ἀφετηρία τή μοναδική ταινία τοῦ Γάλλου συγγρα-

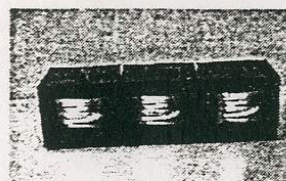
φέα Jean Genet, "Τραγούδι ἀγάπης", ἀγγίζει θέματα ἀνθρωπίνων σχέσεων, μοναξιᾶς, ἐξουσίας ζωῆς καί δημιουργίας. Πρόκειται γιά μία ἐγκατάσταση στό χώρο ἑνός δωματίου, πού τήν συνθέτουν καθημερινά ἀντικείμενα, μικρά ἐπίτοιχα ἔργα κι' ἕνα βίντεο πού προβάλλει τήν μαυρόασπρη ταινία τοῦ Genet. Ἡ ὀθόνη τοῦ καλυμμένη μέ μιά διάφανη κουρτίνα ἀφήνει τίς μνημες νά γίνονται μακρυνές καί κοντινές συγχρόνως. Καί σάν ἄκουσμα, ἕνα διαχρονικό ἀργεντίνικο ταγκό...

Τούς τρυφερούς κώδικες πού διέπουν τήν ταινία - ἄξονα, ἡ Λήδα Παπακωνσταντίνου μεταφέρει σέ ὅλα τά στοιχεῖα τοῦ ἔργου τῆς, μεταφράζοντας τά συναισθήματα σάν τροφή τῆς καρδιάς, τοῦ σώματος καί τοῦ νοῦ. "Θά ἤθελα νά τό δεῖτε σάν μία ἐλάχιστη ἔκφραση εὐγνωμοσύνης στό μεγάλο συγγραφέα, πού πάνω ἀπ' ὅλα μέ βοηθάει νά αἰσθάνομαι καί νά ζῶ μέ ἀξιοπρέπεια", λέει ἡ ἴδια.

Τό θέμα τῶν ἔργων πού παρουσιάζει ἡ **Λίζη Καλλιγᾶ** τιτλοφορεῖται "Ἱερά Ὁδός" καί ἀφορᾶ τήν διαδρομή πού ἔκανε ἡ δημιουργός μέ τρεῖς διαφορετικούς τρόπους - μέ τά πόδια, μέ λεωφορεῖο καί

μέ ἕναν ἠλεκτρονικό ὑπολογιστή- καταγράφοντας τήν πορεία τῆς στήν Ἱερά Ὁδό, μέσα ἀπό φωτογραφίες, video καί πληροφορίες ἀπό ἔντυπα καί ἀρχαῖα κείμενα. Στόχος τῆς νά φθάση ἀπό τήν Ἀθήνα στήν Ἐλευσίνα. "Ὅχι μόνο γιά νά μεταφέρῃ τά "Ἱερά" τῶν Ἐλευσινίων στό χώρο τῆς Δήμητρας καί τῆς Περσεφόνης, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί τῆς, ἀλλά νά μῆση τό θεατή στά σημερινά δρώμενα τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ. Ἀνάμεσα σέ διυλιστήρια, φανοποιεῖα, ἐργοστάσια καί ἐρείπια μνημείων πού παραπέμπουν στίς διηγῆσεις τοῦ Πausανία, διανύουμε μιά διαδρομή φορτισμένη μέ ἱερές μνημες ἑνός μακρυνοῦ παρελθόντος. Ἐνώ παραλλήλως βιώνουμε τήν αἰσθητική καί κοινωνική ὑποβάθμιση τοῦ σήμερα.

Ὁ **Νίκος Κουρούσης** μέ τήν σειρά "Υψηλὸν - Χρόνος" διατυπώνει τόν δικό του διάλογο. Κι' ἐδῶ μία ἐγκατάσταση πού συντίθεται ἀπό δύο βασικά ἐκφραστικά μέσα: τήν πραγματική δράση τῆς

φωτιᾶς (ζέστη, λάμψη, ἐνέργεια) καί τήν τεχνητή πού παρουσιάζεται μέσω τριῶν τηλεοράσεων. Τό "αἰζῶον πῦρ" δεμένο μέ τήν δημιουργία ἢ τήν καταστροφή καθορίζει ἕνα δικό του ἱστορικό χρόνο, ἀλλά καί τόν ἀτομικό χρόνο τοῦ καλλιτέχνη, μέσα ἀπό τίς μνημες του.

Ἡ διαλεκτική τοῦ ἀληθινοῦ καί τῆς ψευδαισθήσεως εἶναι αὐτή πού δίνει τό στίγμα τοῦ τέλους τοῦ 20οῦ αἰώνα, κοινό σῆμα τῶν τριῶν καλλιτεχνῶν. Οἱ ὅποιοι βρίσκονται σέ μιά ὄριμη στιγμή τῆς ἐρευνᾶς τους.